

Publicerad 2009-12-01 23:00 av anits

när glädjen tas ifrån, det gör ont

GLÄDJEN LJUSET- MIN LÅNGTAN

Jag trodde för ett ögonblick, att glädjen och ljuset
kommit tillbaka till mig

Jag vill leva och vara i harmoni med naturen, det
känns naturligt, när jag älskar naturen och vad
den har att ge

Att få känna harmoni, glädje och trygghet, i det
jag gör och känner, begär jag för mycket av livet
av mig själv

Ett vet jag, är aldrig ensam med mina tankar, den
oro som jag känner, när allt jag försöker bygga upp
inom mig, raserar

Varför måste människor lägga sig i, all den stund
dom inget vet om mig, vad jag känner, vad jag tror
på, hur min tro ser ut

Ibland känner jag, varför blir jag så ofta ifrågasatt
förtjänar jag inte kärleken, glädjen, ljuset, tron att
bli älskad för den jag är

Min tro är stark, den har växt genom livets alla skeenden
det har ofta varit svårt, tungt och hopplöst många, många
gångar

Jag trodde och tyckte mig känna, att glädjen och ljuset
hittat tillbaka till mig, för ett ögonblick kände jag glädje

Så kom orden, orden som gjorde så ont, men jag ska
göra allt för att glömma, jag tror inte du förstår hur ont
dina ord gjorde mig, hur det började värka i min själ

Vill så gärna känna kärlek och glädje, ta del av det goda
som borde finnas även hos mig, när jag finner den, då
hoppas jag världens skönhet visar sig för oss

anits 1 december 2009

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten